

Teď mám pro Tebe moc důležité principy pro rozhovor s **pozváním na Discovery**.

1. Stručný a přitažlivý POPIS

Jirka potřebuje **reálnou** a **přitažlivou** představu, co se na takovém čtení Bible odehrává. (Jinak si představí třeba něco náboženského, co ho určitě nezajímá!) Setkání Discovery svému Jirkovi popisuji na příklad takto:

„Když se sejdeme, nejdřív bývá takový prima úvodní pokec, jak se máme, čím žijeme a tak. Samotné Discovery probíhá tak, že někdo z Bible přečte krátký příběh. Ten se pak snažíme rekonstruovat, jak jsme si ho zapamatovali, což je někdy dobrá legrace. A potom řešíme pár jednoduchých otázek; co nám ta pasáž říká o Ježíši, co nám říká o lidech, co nám to říká pro náš praktický život (v tom bývají hodně zajímavé myšlenky!) a nakonec se ptáme, kdo kolem nás by něco z toho potřeboval slyšet – třeba z našich blízkých nebo z kamarádů. A to je vlastně celé jádro. Někdy jsem sám překvapený, jaké tam vznikají osobní objevy inspirované tím krátkým příběhem z Bible...“

2. Co mu to PŘINESE

Především říkám, **co to přináší MNĚ**: *„Pro mě je to vždycky velké osobní obohacení, přináší mi to praktické nápady pro život, zajímavé objevy o Ježíši – a jak s Ním komunikovat. Někdy tam vidím vyloženě vztahy kolem sebe...“*

Zvláště pokud se Jirka zeptá, buď připraven uvést i další konkrétní příklady. A nemusejí to být velké duchovní věci: *„Četli jsme zajímavý příběh, jak Ježíš mluvil k několikatisícovému zástupu u velkého jezera. Aby Ho všichni dobře slyšeli, Ježíš požádal jednoho učedníka, ať ho na loďce odveze kousek od břehu. Takže pak mluvil jakoby do amfiteátru, kde lidé seděli na tom břehu. Koukal jsem, jak má Ježíš vymakané i tyhle praktické věci...!“*

Pro některého Jirku je důležité slyšet, že je to neformální: *„Někdy se sejdeme čtyři, někdy je nás šest. A většinou je tam pár nevěřících.“*

Pokud jsi nevěřící kamarád na svém Discovery zatím neměl, můžeš říct: *„Mám jednoho známého v Ostravě, který takové čtení Bible dělá s nevěřícími kamarády. Ti jsou vždycky celí překvapení, jak zajímavé věci v tom úseku najdou.“* (Tím známým v Ostravě jsem pro tebe já...)

3. Moje **VYZAŘOVÁNÍ**

Podstatou efektivního pozvání je na prvním místě moje vlastní nadšení! Až někdy mnohem později jsou důležité informace. Při rozhovoru o Discovery používám docela výrazná slova. Pokládám to za další hodně důležitý princip! Já sám jsem tím Discovery nadšený, pro mě je to nádhera, hloubka, je to zajímavé, inspirující, silné atd.

4. Praktické ÚDAJE o setkání

Jirkovi samozřejmě musím sdělit praktické údaje o setkání. Tedy čas a místo. Případně, že to trvá tak *hodku a půl nebo nejvýš dvě*. Pokud by Jirka nevěděl, kde je naše čajovna, nabídnu mu, že ho někde na známém místě počkám o 10 minut dřív...

5. Pozvání je třeba **OPAKOVAT**

Přemýšlím, kolik lidí nám přišlo na pouhé první pozvání. Český člověk potřebuje, abychom mu pozvání opakovali; osobně, SMSkou, mailíkem, na Facebooku... „*Těším se Discovery zítra v sedm.*“

A když některý Jirka nepřijde, přestože slíbil, můžeš mu pak poslat zprávičku s klíčovou myšlenkou, co jste četli: „*Ježíš na jedné svatbě zázračně vyrobil z vody 600 litrů vína! Fakt Borec! Na viděnou příští úterý v sedm...*“

Dovol tedy ještě jednou základní principy důležité pro rozhovor o Discovery:

1. Stručný a přitažlivý **POPIS** průběhu
2. Co mu to **PŘINESE**. (Především říkám, co to přináší mně...)
3. Moje **VYZAŘOVÁNÍ** (nadšení a tak)
4. Praktické **ÚDAJE**
5. Pozvání je třeba **OPAKOVAT**.

Pane Ježíši, Ty jsi byl velmi nadšený svým nebeským Otcem. Mluvil jsi o Něm nesmírně

autenticky, živě, silně a opakovaně. Tak i nás uč pozvání k Božímu slovu formulovat s nadšením a výrazně. Vždyť tam jsi přítomen Ty sám!